

I D O L U L.

de Alexandru Petöfi.

Eu port cu mine pe pământ
 O dragoste cum nu-i mai mare.
 Amorul meu e veşnic sfânt,
 Dar formă pământească n'are.

Divină e iubita mea:	In câţi ai unei nopţi fiori,
E libertatea exilată!..	Un vis de-o frumuseşă rară:
Dar ce folos?... N'o pot vedea	Intr'un tărâm cu multe flori
Decât in vise, câte-odată!	Azi noapte-am întâlnit-o iară.

In faţa ei, ingenunchiat,
 Vorbind de dragostea mi păgână,
 O clipă capul mi-am plecat
 Spre-un strat de flori, tinzând o mână.

Calăul însă m'a tăiat
 Cu sabia-i ingrozitoare..
 Eu capu 'n mână l-am luat
 Şi i l-am dat in loc de floare.

Trad. de MIHAIL I. PRICOPIE.

FLUTURELE

de CARMEN SYLVA.

Norocul e un fluture
 Cu-aripa în colori bogată
 Din floare 'n floare-aleargă, bând,
 In legănare, roua toată.

E drumu-i vânt, iubirea-i fum,
 Şi nu-i pasă de vre-o lumină;
 Nu 'mpiedecă nici trup, nici simţ
 Eâlfătura lui cea lindă.

Dar, vai, doar praf colorarea e
 Ce-aripa i-o răsfată;
 O clipă e iubirea lui,
 Şi-un ceas a lui viaţă

Să nu te-atingi de zburător:
 Mâna aspr'a ta îl doare;
 E fără aier casa ta
 Şi-i sânt păreţii închisoare.

Aripile îi amorţesc,
 Pulberea li se risipeşte,
 Iar, seara, mort când îl găseşti,
 O lacrimă te podideşte.

Trad. de I. Const-Delabaia.